

Czwartek, 14 marca 2013 r.

109. przypomina o znaczeniu integralności środowiskowej w produkcji energii; wzywa państwa członkowskie, aby rygorystycznie stosowały wymogi oceny oddziaływania na środowisko do wszystkich rodzajów produkcji energii, w tym gazu ze źródeł niekonwencjonalnych;

110. wzywa Komisję do poparcia włączenia tak zwanej „klauzuli bezpieczeństwa energetycznego” do wszystkich umów handlowych, układów o stowarzyszeniu i umów o partnerstwie i współpracy z państwami-wytwórcami i z państwami tranzytowymi energii, która to klauzula określiłaby kodeks postępowania i wyraźnie określała środki, jakie należy podejmować w przypadku jednostronnej zmiany warunków umowy przez jednego z partnerów;

111. odnotowuje znaczenie szeroko zakrojonej współpracy w regionie arktycznym, zwłaszcza pomiędzy krajami leżącymi w obszarze euroatlantyckim, m.in. w formie porozumienia w sprawie szczególnych ustaleń; apeluje zatem do Komisji o przeprowadzenie całościowej oceny korzyści i zagrożeń wynikających z zaangażowanie się UE w regionie Arktyki, obejmującej analizę ryzyka środowiskowego, z uwagi na bardzo wrażliwy i niezastąpiony charakter obszarów, zwłaszcza w Wysokiej Arktyce,

112. zauważa, że wody arktyczne są środowiskiem morskim sąsiadującym z Unią Europejską i mającym dla niej szczególne znaczenie oraz że odgrywają one ważną rolę w łagodzeniu zmian klimatu; podkreśla, że poważne obawy środowiskowe dotyczące wód arktycznych wymagają specjalnej uwagi, by zagwarantować ochronę środowiska Arktyki przed wszelkimi działaniami dotyczącymi eksploatacji podmorskich złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, co obejmuje też prowadzenie poszukiwań, mając na uwadze ryzyko poważnych wypadków i konieczność zapewnienia skutecznej reakcji na nie; zachęca państwa członkowskie będące członkami Rady Arktycznej do aktywnego wspierania starań na rzecz utrzymania najwyższych możliwych standardów bezpieczeństwa środowiska w tym wrażliwym i wyjątkowym ekosystemie, między innymi poprzez stworzenie międzynarodowych instrumentów prewencji, gotowości i reagowania na wyciek ropy naftowej do morza w regionie Arktyki, a w szczególności do aktywnego proponowania rządów strategii politycznych, które powstrzymają je od zatwierdzania działań dotyczących eksploatacji podmorskich złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, co obejmuje też prowadzenie poszukiwań, dopóki nie zostanie zapewniona skuteczna metoda reagowania na takie wypadki;

o

o o

113. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7\_TA(2013)0089

## Oceny ryzyka i bezpieczeństwa („testy wytrzymałościowe”) elektrowni jądrowych w Unii Europejskiej

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie ocen ryzyka i bezpieczeństwa („testów wytrzymałościowych”) elektrowni jądrowych w Unii Europejskiej oraz działań powiązanych (2012/2830(RSP))**

(2016/C 036/12)

*Parlament Europejski,*

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 października 2012 r. dotyczący kompleksowych ocen ryzyka i bezpieczeństwa („testów wytrzymałościowych”) elektrowni jądrowych w Unii Europejskiej oraz działań powiązanych (COM(2012)0571),

— uwzględniając zorganizowane przez Europejską Grupę Organów Regulacyjnych ds. Bezpieczeństwa Jądrowego (ENSREG) i mające na celu ustalenie stanu faktycznego wizyty w obiektach jądrowych stanowiące element działań następczych po zakończeniu procesu przeglądu testów wytrzymałościowych służące wymianie informacji na temat podjętych, planowanych lub rozważanych w danym obiekcie środków na rzecz zwiększenia bezpieczeństwa wynikających z testu wytrzymałościowego oraz w celu wskazania dobrych praktyk, godnych uwagi sukcesów, a także wszelkich wyciągniętych wniosków lub trudności napotkanych podczas wdrażania tych środków,

Czwartek, 14 marca 2013 r.

- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dni 24–25 marca 2011 r., a zwłaszcza jej wezwanie skierowane do europejskich niezależnych organów krajowych o przeprowadzenie kompleksowej i przejrzystej oceny ryzyka i bezpieczeństwa w zakresie bezpieczeństwa wszystkich unijnych elektrowni jądrowych w świetle wniosków wyciągniętych w związku z katastrofą w japońskiej elektrowni jądrowej Fukushima-Daiichi,
  - uwzględniając, że plan działania ENSREG został zatwierdzony w dniu 1 sierpnia 2012 r., co stanowi zapewnienie, że krajowe organy regulacyjne i ENSREG będą realizować zalecenia i sugestie sformułowane w ramach wzajemnych ocen testów wytrzymałościowych w spójny sposób,
  - uwzględniając dyrektywę Rady 2009/71/Euratom z dnia 25 czerwca 2009 r. ustanawiającą wspólnotowe ramy bezpieczeństwa jądrowego obiektów jądrowych<sup>(1)</sup>, w której podkreśla się, że podstawową zasadą jest krajowa odpowiedzialność państw członkowskich za bezpieczeństwo obiektów jądrowych oraz że pierwotna odpowiedzialność za nadzór nad bezpieczeństwem tych obiektów spoczywa na krajowych organach regulacyjnych,
  - uwzględniając sprawozdanie ENSREG dotyczące wzajemnej oceny testów wytrzymałościowych przyjęte w dniu 26 kwietnia 2012 r. przez ENSREG i Komisję oraz załączone do niego wspólne oświadczenie ENSREG i Komisji,
  - uwzględniając katastrofę jądrową z 2011 r. w japońskiej elektrowni jądrowej Fukushima-Daiichi,
  - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dni 28–29 czerwca 2012 r., a zwłaszcza apel skierowany do państw członkowskich o zapewnienie pełnego i terminowego wdrożenia zaleceń przedstawionych w sprawozdaniu ENSREG po zakończeniu testów wytrzymałościowych w zakresie bezpieczeństwa jądrowego,
  - uwzględniając dyrektywę Rady 2011/70/EURATOM z dnia 19 lipca 2011 r. ustanawiającą ramy wspólnotowe w zakresie odpowiedzialnego i bezpiecznego gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym i odpadami promieniotwórczymi<sup>(2)</sup>,
  - uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 2 i 30,
  - uwzględniając pytanie do Komisji dotyczące kompleksowych ocen ryzyka i bezpieczeństwa („testów wytrzymałościowych”) elektrowni jądrowych w Unii Europejskiej oraz działań powiązanych (O-000183/2012 – B7-0108/2013),
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 i art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że sprawozdanie parlamentarnej Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii z dnia 16 października 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego Instrument Współpracy w dziedzinie Bezpieczeństwa Jądrowego (A7-0327/2012) wzywa do tego, by bezpieczeństwo jądrowe w krajach trzecich odzwierciedlało europejskie standardy bezpieczeństwa;
- B. mając na uwadze, że kompleksowe oceny ryzyka i bezpieczeństwa („testy wytrzymałościowe”) elektrowni jądrowych w Unii Europejskiej oraz działań powiązanych przeprowadzono, aby sprawdzić gotowość elektrowni jądrowych na wypadek wystąpienia szeregu warunków ekstremalnych;
1. przyjmuje do wiadomości komunikat Komisji w sprawie testów wytrzymałościowych i ich wyników po wypadku w Fukushima; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki podjęte przez Komisję i Europejską Grupę Organów Regulacyjnych ds. Bezpieczeństwa Jądrowego (ENSREG) po wypadku w Fukushima na rzecz przeprowadzenia testów wytrzymałościowych 145 reaktorów w UE i 20 reaktorów poza UE; zwraca uwagę na przydatność tej procedury oraz jej charakter jako bezprecedensowy przykład na skalę światową; spodziewa się, że wyniki testów wytrzymałościowych przyczynią się do zwiększenia kultury bezpieczeństwa jądrowego w Europie, która stanie się wzorem godnym naśladowania na skalę międzynarodową; wyraża uznanie dla wysiłków na rzecz uzyskania możliwie największej przejrzystości testów wytrzymałościowych;
  2. przyjmuje do wiadomości główne konkluzje zawarte w sprawozdaniu komisji wzajemnej oceny, w którym podkreślono cztery główne obszary poprawy w Europie: (1) wydanie przez Stowarzyszenie Zachodnioeuropejskich Organów Nadzoru Instalacji Jądrowych (WENRA) wytycznych w sprawie oceny zagrożeń naturalnych i marginesów bezpieczeństwa z uwzględnieniem istniejących wytycznych Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA); (2) podkreślenie wagi okresowych kontroli bezpieczeństwa, (3) wdrożenie uznanych środków w celu zabezpieczenia integralności obudowy bezpieczeństwa; oraz (4) minimalizacja awarii powodowanych przez zagrożenia naturalne oraz ograniczanie ich skutków;
  3. przyjmuje do wiadomości, że w wyniku testów wytrzymałościowych państwa zaczęły wdrażać lub planować środki, które zwiększą bezpieczeństwo ich elektrowni jądrowych, w szczególności w świetle wniosków wyciągniętych w związku z katastrofą jądrową w Fukushima; z zadowoleniem odnosi się do faktu, że plan działania dotyczący działań następczych

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 172 z 2.7.2009, s. 18.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 199 z 2.8.2011, s. 48.

Czwartek, 14 marca 2013 r.

w związku z zaleceniami został uzgodniony wspólnie przez ENSREG i Komisję oraz że wszystkie działania podejmowane w celu zwiększenia marginesów bezpieczeństwa jądrowego w wyniku testów wytrzymałościowych będą przedmiotem wspólnej dyskusji na szczeblu europejskim; podkreśla, że na podstawie wzajemnej oceny Komisja określiła środki, jakie należy rozważyć na szczeblu UE; wzywa wszystkie zaangażowane podmioty do niezwłocznego podjęcia właściwych działań następczych w związku ze wszystkimi wnioskami i zaleceniami zawartymi w ocenie, włącznie ze stwierdzonymi najlepszymi praktykami; zaleca w związku z tym, aby potwierdzić czołową rolę ENSREG w zakresie monitorowania procesu wdrażania zaleceń sformułowanych w ramach wzajemnej oceny na podstawie krajowych planów działania; wzywa ENSREG do regularnego informowania Komisji, Parlamentu i Rady o poczynionych postępach, oraz do tego, aby co roku informować Parlament i przeprowadzać z nim konsultacje na temat wyników, środków i planów w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego;

4. przypomina jednak, że testy wytrzymałościowe zainicjowane przez Komisję i ENSREG miały ograniczony zasięg, a ich podstawowym celem jest ocena odporności i gotowości elektrowni jądrowych w razie wystąpienia skrajnie niebezpiecznych zdarzeń zewnętrznych; uważa zatem, że testy wytrzymałościowe miały przede wszystkim na celu ocenę odporności i gotowości elektrowni jądrowych na wypadek takich skrajnie niebezpiecznych zdarzeń zewnętrznych oraz że nie mogą one ani nie starają się zastąpić szczegółowych kontroli bezpieczeństwa elektrowni jądrowych przeprowadzanych przez państwa członkowskie w celu oceny bezpieczeństwa jądrowego elektrowni jądrowych; w związku z tym wzywa Komisję do włączenia ogólnej odporności elektrowni jądrowej (zwłaszcza w odniesieniu do możliwych nieszczelności w zbiornikach ciśnieniowych) jako konkretnego kryterium podczas przyszłych testów wytrzymałościowych;

5. podkreśla, że testy wytrzymałościowe są niekompletne i że nie zostały w nich uwzględnione takie zagrożenia jak zdarzenia wtórne, zniszczenia materialne, błędy ludzkie, konkretne usterki wewnątrz zbiornika reaktora i wiele innych; w związku z tym podkreśla, że nawet jeśli test wytrzymałościowy wypadnie pomyślnie, nie stanowi on gwarancji bezpieczeństwa elektrowni jądrowej;

6. zauważa, na podstawie obecnych wyników, że w testach wzięły udział niektóre kraje spoza UE, chociaż czasem według innych metod i innego harmonogramu;

7. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zachęcania krajów spoza UE, które mają elektrownie jądrowe, w szczególności krajów sąsiadujących z UE, do przeprowadzenia takich testów wytrzymałościowych i do podzielenia się ich wynikami; podkreśla znaczenie zwiększenia międzynarodowych norm bezpieczeństwa jądrowego i ochrony jądrowej oraz ich właściwego wdrażania; zachęca UE do dalszej współpracy w tej kwestii na szczeblu międzynarodowym, w szczególności pod auspicjami Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA);

8. zwraca uwagę, że Konwencja bezpieczeństwa jądrowego jest instrumentem prawnym, którego celem jest przede wszystkim promowanie wysokiego poziomu bezpieczeństwa jądrowego na szczeblu globalnym i który zobowiązuje umawiające się strony (w tym Euratom) do przedkładania sprawozdań w sprawie wdrożenia ich obowiązków dla potrzeb dokonania „wzajemnego przeglądu” na regularnych posiedzeniach umawiających się stron odbywających się pod auspicjami Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA); zachęca, aby Instrument Współpracy w dziedzinie Bezpieczeństwa Jądrowego służył do promowania na podstawie europejskich doświadczeń wdrażania testów wytrzymałościowych na arenie międzynarodowej;

9. przypomina, że niebezpieczeństwo związane z odpadami promieniotwórczymi zostało ponownie zaakcentowane w wyniku wypadku jądrowego w Fukushima; zauważa, że katastrofy naturalne, takie jak trzęsienia ziemi i tsunami, mogą zagrozić bezpieczeństwu istniejących lub budowanych elektrowni jądrowych na terenie Unii i w krajach sąsiadujących, w których występuje wysokie ryzyko trzęsień ziemi i tsunami, jak na przykład w Akkuyu w Turcji, uważa, że oprócz środków, jakie mają zostać wdrożone w odniesieniu do elektrowni jądrowych, należy podjąć wszelkie stosowne działania na szczeblu Unii i państw członkowskich, aby nie dopuścić do składowania odpadów promieniotwórczych w obszarach wysokiego ryzyka; wzywa Komisję do wspierania otwartego i bezstronnego wskazywania najlepszych obiektów służących do przechowywania odpadów promieniotwórczych w możliwie najbezpieczniejszy sposób; wzywa kraje sąsiadujące i kraje kandydujące, aby zostały stroną porozumienia w sprawie systemu wczesnego ostrzegania o zagrożeniach radiologicznych Unii Europejskiej (Ecurie);

10. wzywa państwa członkowskie i krajowe organy regulacyjne do wdrożenia zaleceń i sugestii zawartych w sprawozdaniu ENSREG dotyczącym wzajemnej oceny, w tym wskazanych najlepszych praktyk, oraz do dostosowania, w stosownych przypadkach, ich prawodawstwa w celu uwzględnienia wniosków wyciągniętych z katastrofy w elektrowni jądrowej Fukushima-Daiichi;

11. wzywa Komisję do przedstawienia wniosków w sprawie określenia zasad odnoszących się do przepisów w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego dotyczących unijnych elektrowni jądrowych, które działają, są w trakcie likwidacji lub zostały już zlikwidowane;

12. apeluje, aby dopóki działają będą elektrownie jądrowe, najwyższy priorytet nadać niezależności i przejrzystości organów nadzorczych;

Czwartek, 14 marca 2013 r.

13. uważa, że istnieją różne podejścia krajowe do kwestii oceny skutków katastrof lotniczych na bezpieczeństwo elektrowni jądrowych; zauważa, że „katastrofy lotnicze nie zostały wyraźnie uznane w trakcie oceny bezpieczeństwa za zdarzenie początkowe” oraz że tylko ich skutki zostały przedstawione w ogólnym zarysie w dokumentacji testów wytrzymałościowych; wyraża jednak ubolewanie, że tylko cztery państwa członkowskie zawarły takie oceny w swoich sprawozdaniach poświęconych testom wytrzymałościowym; odnotowuje jednak, że w specyfikacji testów wytrzymałościowych mowa jest o tym, że „ocena skutków utraty funkcji bezpieczeństwa dotyczy także przypadku, gdy sytuację zagrożenia wywołują pośrednie zdarzenia początkowe, np. (...) katastrofa lotnicza”; zauważa również, że ponieważ takie ryzyko jest kwestią bezpieczeństwa narodowego państw członkowskich, a zatem suwerenności, utworzona została grupa robocza ad hoc ds. ochrony fizycznej obiektów jądrowych, której zadaniem jest szczegółowe zbadanie tej kwestii i opublikowanie wniosków; zauważa, że planowane są dalsze wymiany poglądów w tej kwestii pomiędzy państwami członkowskimi w ramach właściwych for, takich jak np. Europejskie Zrzeszenie Organów Regulacyjnych ds. Bezpieczeństwa Jądrowego (ENSRA); zwraca się zatem do wszystkich zainteresowanych podmiotów, w tym państw członkowskich, Komisji, ENSREG, ENSRA i operatorów elektrowni jądrowych, o współpracę, tak aby przygotować i uzgodnić wspólne podejście do przeciwdziałania ryzyku katastrofy lotniczej, przy jednoczesnym uznaniu, że takie ryzyko jest kwestią bezpieczeństwa narodowego i suwerenności państw członkowskich;

14. podkreśla, że w UE w promieniu 30 km od 47 elektrowni jądrowych i ich 111 reaktorów mieszka ponad 100 tys. ludzi; wyraża ubolewanie, że zakresu testów wytrzymałościowych nie rozszerzono na przygotowania na sytuacje zagrożenia poza terenem elektrowni, pomimo znaczenia tego czynnika dla ograniczenia wpływu potencjalnych wypadków jądrowych na ludność; z zadowoleniem przyjmuje cieszącą się wsparciem ENSREG inicjatywę Komisji dotyczącą przeprowadzenia badania koncentrującego się na regionach transgranicznych w UE; zwraca się do Komisji, by w ramach przyszłej dyrektywy o bezpieczeństwie jądrowym, wydała zalecenia w sprawie transgranicznych i krajowych środków zapobiegawczych w przypadku zagrożenia poza terenem obiektów jądrowych; zaleca w związku z tym, aby tam, gdzie elektrownia jądrowa usytuowana jest w bezpośredniej bliskości granic państwowych, zapewnić zaangażowanie właściwych organów transgranicznych na szczeblu krajowym i regionalnym, w celu uzyskania ich planów działania z zakresu bezpieczeństwa i doświadczenia w zakresie procesu informowania i komunikacji;

15. apeluje, aby w pełni informować obywateli UE i przeprowadzać z nimi konsultacje na temat bezpieczeństwa jądrowego w Unii;

16. podkreśla, że wykwalifikowani i doświadczeni pracownicy mają kluczowe znaczenie dla silnej kultury bezpieczeństwa jądrowego; nalega zatem, by na poziomie UE i państw członkowskich wdrożono wszelkie niezbędne środki na rzecz wspierania i utrzymania wysokiego poziomu kwalifikacji w zakresie bezpieczeństwa jądrowego, gospodarowania odpadami, ochrony przed promieniowaniem i gotowości w nagłych przypadkach; wzywa Komisję, by zachęcała do transgranicznej wymiany ekspertów i najlepszych praktyk i podkreśla znaczenie zagwarantowania odpowiednich warunków pracy, zwłaszcza w odniesieniu do czasu pracy, aby nie stwarzać zagrożenia dla bezpieczeństwa jądrowego;

17. zaleca, by UE wspierała międzynarodowe starania na rzecz rozwoju najwyższych i ściśle stosowanych norm bezpieczeństwa, które należy rozwijać zgodnie z postępowaniem naukowym i uzasadnionymi obawami obywateli; podkreśla w tym kontekście rolę UE w zakresie polityki sąsiedztwa jako instrumentu na rzecz współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego; wzywa państwa członkowskie i Komisję do wzięcia na siebie współodpowiedzialności za doskonalenie międzynarodowych norm bezpieczeństwa jądrowego i ich właściwe stosowanie, w ścisłej współpracy z MAEA, sekretariatem konwencji Espoo i innymi odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi; zwraca się do Komisji, by rozważyła opracowany przez MAEA po katastrofie w Fukushima plan działania i przedstawiła kompleksowy plan działań obejmujący konkretne ustalenia dotyczące wdrażania; wzywa komisję i państwa członkowskie, aby we współpracy z MAEA konstruktywnie współpracowały z krajami, które nie stosują przejrzystych testów wytrzymałościowych sprawdzających bezpieczeństwo jądrowe, jak Białoruś, Rosja i Turcja, oraz apeluje do tych krajów, by przestrzegały międzynarodowych norm bezpieczeństwa i współpracowały z międzynarodowymi ekspertami na wszystkich etapach przygotowania, budowy, pracy i likwidacji elektrowni jądrowych; uważa, że UE musi w związku z tym w pełni wykorzystać specjalistyczną wiedzę udostępnianą przez międzynarodowe organizacje i organy;

18. uważa, że UE powinna, zgodnie z traktatem Euratom, prowadzić ścisłą współpracę z MAEA w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego; podkreśla, że rozporządzenie Rady ustanawiające Instrument Współpracy w dziedzinie Bezpieczeństwa Jądrowego powinno przyczynić się do niesienia pomocy m.in. Japonii w stabilizacji sytuacji w elektrowni jądrowej Fukushima-Daiichi i usuwaniu skutków katastrofy, a także w kwestiach związanych z ochroną przed promieniowaniem i bezpieczeństwem żywności na szczeblu krajowym;



Czwartek, 14 marca 2013 r.

19. zauważa, że na podstawie testów wytrzymałościowych krajowe organy regulacyjne stwierdziły, że nie ma technicznych podstaw do zamknięcia którejkolwiek z elektrowni jądrowych w Europie; podkreśla jednak, że testy wytrzymałościowe rzeczywiście wykazały, że praktycznie we wszystkich elektrowniach jądrowych konieczne jest wprowadzenie pewnych ulepszeń opracowanych specjalnie dla danego obiektu, ponieważ wskazano znaczną ilość środków służących wprowadzeniu usprawnień technicznych, a także że wdrażanie wcześniejszych środków wciąż trwa; wzywa do pilnego wdrożenia niezbędnych środków służących wprowadzeniu usprawnień oraz zwraca uwagę, że środki dotyczące bezpieczeństwa jądrowego i ochrony jądrowej nie mogą podlegać programom oszczędnościowym wprowadzonym przez państwa członkowskie;

20. domaga się, dla potrzeb skutecznego stanowienia prawa i przejrzystej debaty publicznej, by początkowy szacowany całkowity koszt koniecznych środków służących wprowadzeniu usprawnień zalecanych w wyniku testów wytrzymałościowych dla 132 reaktorów działających w UE (10 do 25 mld EUR w nadchodzących latach) został dogłębniej uzasadniony w drodze szczegółowej analizy kosztów przeprowadzonej przez krajowe organy regulacyjne we współpracy z operatorami obiektów jądrowych i w miarę możliwości powiązany z wyborem określonych zaleceń; uważa, że bez względu na koszt takich ulepszeń muszą one być finansowane w całości przez operatorów obiektów jądrowych, a nie przez podatników; zwraca się do Komisji o uważne śledzenie tej kwestii, w tym w kontekście jej uprawnień w dziedzinie polityki konkurencji;

21. podkreśla, że ogólna polityka bezpieczeństwa jądrowego i ochrony jądrowej powinna obejmować wszystkie obiekty jądrowe, bezpieczeństwo paliwa i reaktorów, gospodarowanie odpadami i likwidację, bezpieczeństwo eksploatacji, wystarczające zasoby ludzkie, stałe ulepszanie warunków bezpieczeństwa pracowników tego sektora, gotowość w nagłych sytuacjach, łącznie z transgranicznymi planami działania w sytuacjach wyjątkowych poza terenem obiektów jądrowych, a także zagwarantować niezależne i silne organy regulacyjne;

22. uważa, że dopóki działają istniejące elektrownie jądrowe i budowane są nowe, poziom bezpieczeństwa jądrowego w UE oraz w sąsiadujących krajach trzecich musi odpowiadać, jako najwyższy priorytet, najsurowszym światowym normom bezpieczeństwa i ochrony oraz praktykom w zakresie bezpieczeństwa i ochrony; kładzie nacisk na konieczność zagwarantowania, że te obawy znajdują odzwierciedlenie w ciągu całego cyklu życia elektrowni jądrowych, co obejmuje też ich ostateczną likwidację; przede wszystkim podkreśla, że koszty ponoszone podczas cyklu życia elektrowni (wybór lokalizacji, projekt, prace konstrukcyjne, uruchomienie, działalność i likwidacja) powinny być brane pod uwagę podczas oceny kryteriów bezpieczeństwa elektrowni jądrowych; przypomina, że analizy kosztów i zagrożeń mają do odegrania istotną rolę w procesie nieprzerwanej działalności elektrowni;

23. uważa, że zarządzanie wszelkimi zagrożeniami zewnętrznymi powinno przebiegać według procedury oceny zgodnej co najmniej z wytycznymi MAEA i nie może lekceważyć aspektów innych niż techniczne;

24. zauważa, że różnice między państwami członkowskimi mogą skutkować rozbieżnymi podejściami do regulacji dotyczących bezpieczeństwa jądrowego, ale zauważa także, że wszystkie państwa członkowskie są stronami porozumienia w sprawie norm bezpieczeństwa jądrowego MAEA oraz że wszystkie one mają obowiązek przestrzegania i wdrażania przepisów UE dotyczących bezpieczeństwa jądrowego;

25. uznaje, że zgodnie z komunikatem Komisji i sprawozdaniem ENSREG w sprawie wzajemnej oceny przeprowadzone testy wytrzymałościowe wykazały pozytywny wkład okresowych kontroli bezpieczeństwa jako skutecznego narzędzia utrzymania i poprawiania bezpieczeństwa i wytrzymałości elektrowni jądrowych; zauważa na przykład, że według ENSREG ponowna ocena ryzyka wynikającego z zagrożeń naturalnych i odpowiednie zabezpieczenia zakładu powinny być powtarzane co najmniej co 5 lub 10 lat; zaleca, by przeglądy okresowe odbywały się na podstawie wspólnych norm bezpieczeństwa oraz aby przegląd ram prawnych dotyczących bezpieczeństwa jądrowego obejmował odpowiednie przepisy;

26. z zadowoleniem przyjmuje nadchodzący przegląd dyrektywy o bezpieczeństwie jądrowym, który powinien mieć ambitny charakter i stanowić okazję do wprowadzenia znacznych ulepszeń w obszarach takich, jak ramy i procedury bezpieczeństwa – szczególnie dzięki zdefiniowaniu i wprowadzeniu wiążących standardów bezpieczeństwa jądrowego, które odzwierciedlają aktualne unijne praktyki techniczne, regulacyjne i operacyjne – oraz rola i środki, jakimi dysponują organy regulacyjne ds. bezpieczeństwa jądrowego, a w szczególności powinien zwiększyć ich niezależność, otwartość

Czwartek, 14 marca 2013 r.

i przejrzystość, wzmacniając jednocześnie kontrole i wzajemną ocenę; podkreśla, że przegląd ram prawnych w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego powinien uwzględniać międzynarodowe prace w toku, jak np. na szczęblu MAEA;

27. zwraca się do Komisji o przedstawienie wniosku mającego na celu zagwarantowanie całkowitej, efektywnej niezależności operacyjnej krajowych organów regulacyjnych ds. bezpieczeństwa jądrowego od jakiegokolwiek organu czy instytucji propagujących energetykę jądrową lub prowadzących elektrownie jądrowe;

28. uznaje znaczenie wdrażania zaleceń w ścisłej współpracy z władzami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo jądrowe, oceniając jednocześnie do jakiego stopnia należy rozszerzyć zakres okresowych kontroli bezpieczeństwa; ponownie zwraca uwagę na potrzebę współpracy transgranicznej i wymiany najlepszych praktyk w tych kwestiach, oraz koordynacji wymiany informacji; uważa, że należy jednocześnie zagwarantować bezpieczeństwo transgraniczne i nadzór; uważa, że w związku z tym należy uwzględnić ludzi mieszkających w promieniu 50 km od elektrowni jądrowej, a w przypadku gdy dotyczyć to będzie większości mieszkańców w sąsiednim państwie członkowskim, właściwy organ tego państwa członkowskiego musi brać również udział w podejmowaniu wszystkich decyzji;

29. uważa, że państwa członkowskie przy udziale Wspólnoty powinny promować stosowne informacje i kampanie informacyjne w celu informowania obywateli na temat potrzeby przeprowadzania testów wytrzymałościowych i płynących z tego korzyści;

30. z zadowoleniem odnosi się w tym kontekście do zamiaru Komisji, jakim jest zaproponowanie instrumentów legislacyjnych i nielegislacyjnych dotyczących ubezpieczenia i odpowiedzialności w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego; przypomina, że odpowiedzialność cywilna za szkodę jądrową jest już przedmiotem konwencji międzynarodowych (konwencje paryska i wiedeńska); uważa jednak, że należy zobowiązać operatorów obiektów jądrowych i gospodarujących odpadami do posiadania wszelkich środków finansowych, w formie ubezpieczenia i innych instrumentów finansowych, niezbędnych do poniesienia pełnych kosztów szkód wyrządzonych ludziom i środowisku w razie wypadku; w związku z tym wzywa Komisję do wystąpienia do końca 2013 r. z wnioskami w tej kwestii;

31. wzywa UE i jej państwa członkowskie do potraktowania energii jądrowej w oparciu o Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej na takich samych zasadach jak każde inne źródło energii w interesie demokracji, zaangażowania Parlamentu Europejskiego, przejrzystości i pełnego publicznego dostępu do informacji;

32. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, Radzie Europejskiej i parlamentom narodowym.

---

P7\_TA(2013)0090

## Zaostrzenie walki z rasizmem i ksenofobią

### Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie zaostrzenia walki z rasizmem, ksenofobią i przestępstwami popełnianymi z nienawiści (2013/2543(RSP))

(2016/C 036/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając międzynarodowe instrumenty w zakresie praw człowieka zakazujące dyskryminacji, zwłaszcza Konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej,
- uwzględniając europejską konwencję praw człowieka, zwłaszcza jej art. 14,
- uwzględniając art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który zakazuje wszelkich form dyskryminacji z jakichkolwiek względów, m.in. ze względu na rasę, pochodzenie etniczne, język, religię lub przynależność do mniejszości narodowej,
- uwzględniając art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), który stanowi, że „Unia opiera się na wartościach takich jak poszanowanie godności ludzkiej, wolność, demokracja, równość, praworządność i poszanowanie praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości” oraz że „wartości te są wspólne państwom członkowskim w społeczeństwie opartym na pluralizmie, niedyskryminacji, tolerancji, sprawiedliwości, solidarności oraz na równości kobiet i mężczyzn”,
- uwzględniając art. 10 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), stanowiący, że „przy określaniu i realizacji swoich polityk i działań Unia dąży do zwalczania wszelkiej dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną”,